

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalovanému: **Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované spočívající v nevyřízení žádosti adresované Věznici Heřmanice ze dne 1. 6. 2018 o poskytnutí informací v oblasti péče o tělesně postižené, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 7. 2019, č. j. 10 A 21/2019 – 43,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobce **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností ze dne 10. 8. 2019 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 7. 2019, č. j. 10 A 21/2019 – 43, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované spočívající v nevyřízení žádosti adresované Věznici Heřmanice ze dne 1. 6. 2018 o poskytnutí informací v oblasti péče o tělesně postižené. Součástí kasační stížnosti byla i žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků a na ustanovení zástupce.

[2] Nejvyšší správní soud o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce rozhodl usnesením ze dne 26. 9. 2019, č. j. 6 As 160/2019 – 17, tak, že žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků a návrh žalobce na ustanovení zástupce zamítl. Dále jej tímto usnesením vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti (poplatek činí 5 000 Kč). Vzhledem k tomu, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek spolu s podáním kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 26. 9. 2019, č. j. 6 As 160/2019 – 17, vyzval k jeho zaplacení ve lhůtě 15 dnů od dne doručení usnesení a současně jej poučil o tom, že nebude-li poplatek ve

stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[4] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2019, č. j. 6 As 160/2019 – 17, bylo stěžovateli doručeno dne 9. 10. 2019 fikcí dle ustanovení § 50c odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), neboť adresát doručovanou písemnost odepřel přijmout. K otázce doručení tohoto usnesení a naplnění podmínek fikce doručení dle ustanovení § 50c odst. 1 citovaného zákona stran toho, zda byl adresát (stěžovatel) poučen o následcích odepření přijetí písemnosti, Nejvyšší správní soud poukazuje na provedení a potisk obálky předmětné písemnosti, jehož součástí je výslovné poučení v tomto směru. Předmětné poučení zahrnuje všechny právními předpisy předepisované podmínky nastoupení účinků doručení, přičemž Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že v minulosti stěžovateli zásilky, které byly vloženy do zcela identických obálek, bez jakýchkoli problémů reálně doručil (např. přípis Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 69/2019 – 6, usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2019, č. j. 6 As 69/2019 – 13, přípis Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 367/2018 – 6). Ve všech těchto případech Nejvyšší správní soud použil standardizované obálky umožňující doručování podle ustanovení § 50 o. s. ř. Pokud je součástí těchto obálek předpřipravené (formulářové) poučení o následcích odepření přijetí písemnosti, má Nejvyšší správní soud za to, že stěžovatel byl ze strany tohoto soudu opakovaně řádně poučen stran následků odmítnutí převzetí písemnosti. I když se v nyní projednávané věci stěžovateli předmětná obálka s poučením nedostala do jeho reálné dispozice, neboť zásilku odmítl převzít, má Nejvyšší správní soud za to, že s ohledem na předchozí doložené doručení řady písemností ze strany Nejvyššího správního soudu byl stěžovatel i v nyní projednávané věci již v důsledku těchto skutečností o právních důsledcích odepření převzetí doručované zásilky řádně poučen. V neposlední řadě musí Nejvyšší správní soud poukázat na to, že stěžovatel je osobou práva znalou, byl advokátem, tudíž mu z povahy věci musí být právní úprava regulující následky odepření převzetí písemnosti známa, a také na to, že to byl samotný stěžovatel, kdo písemností ze dne 6. 10. 2019 oznámil Nejvyššímu správnímu soudu, že písemnosti tohoto soudu odmítá v budoucnosti přebírat. Tudíž je zjevné, že postup stěžovatele stran odpírání přijetí písemností je vědomý, a v takovém případě stěžovatel zcela zřejmě musel zvážit i následky takového jednání, a to včetně uplatnění a dopadu fikce doručení dle ustanovení § 50c odst. 1 o. s. ř. S ohledem na uvedené Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že vzhledem k průkazným dřívějším opakovaným kontaktním poučením stěžovatele bude Nejvyšší správní soud i do budoucna považovat všechny své zásilky, které příp. stěžovatel převzít odepře, za řádně doručené ve smyslu cit. ustanovení.

[5] Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet ve čtvrtek dne 10. 10. 2019 a uplynula ve čtvrtek dne 24. 10. 2019. Stěžovatel nicméně na výzvu soudu nikterak nereagoval a soudní poplatek ani do dnešního dne nezaplatil.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. „[s]oud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.“ Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích „Nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů;

pokračování

výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.“

[7] Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a byl rovněž poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[8] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Jelikož řízení bylo zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2019

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu